

Ngày 21-02-2012

Hoài An thân mến,

Như đã hứa với Hoài An, sau Tết Chú tổ chức hai cuộc dong chơi – từ thiện đến các nơi cần quan sát để giúp xây dựng, hoàn chỉnh các nơi nuôi trẻ mồ côi cần giúp. Chú tổ chức cho gia đình (Bích, vợ Hoàng và các cháu) cùng với các Học sinh cũ Hưng Đạo vẫn thường “tháp tùng” Chú đi các nơi. Cũng hỗ trợ Chú cho quà đám trẻ và cúng dường các chùa thêm. Đồng, vui, đồng cảm Từ Thiện và cũng thêm cơ hội họp mặt Hưng Đạo. Tình Thầy-trò ngày càng quý hiếm nên Chú và các Em đều trân trọng nhau hơn, thương quý nhau hơn. Đó là niềm hãnh diện chung cho cả Thầy lẫn trò trong cái thời điểm : “Nhà dột từ nóc dột xuống – Cổ thụ mục ruỗng từ rễ, từ gốc trở lên”. Lừa đảo, tham nhũng hàng tỉ, tỉ mà Chú cùng các bạn vẫn nhìn nhin từng ngàn, chục ngàn, trăm ngàn gom góp với nhau để đi chia sẻ với các đồng bào, các học sinh trên bờ vực ... bỏ học vào đời sớm. Với môi trường sống khác, chúng không phải chịu thiệt thòi như vậy.

Trẻ nhận quà

Ngày 12-02-2012, Chú cùng một cô em, em ông Hà Thế Ruyệt, 3 cháu gái và 3 cô Học sinh Hưng Đạo (thời 68-74) đi thăm một Trường Tình Thương mà Chú cũng góp công xây dựng cho chùa Thiên Lâm ở xã Xuân Hưng – Xuân Lộc – Đồng Nai – Căn cứ 3 Rừng Lá cũ – cách Saigon 124km và vào sâu 15km, ở gần chân núi Mây Tàu. Đến chùa là 7km, vào sâu trong rẫy thêm 8km đường đất. Năm 2010, cũng nhóm này, đi vào tháng 6 (30-6-10) mùa mưa, phải đi trên ... GMC ! Trước nữa, chuyên đi năm 2008 thì ngồi trên một thùng xe, nhờ máy cày kéo lên mới vượt qua được con đường lầy lội !

Lớp học Tình Thương này đã được hoàn chỉnh sau 3 lần cải tạo. Từ một trạm kiểm lâm cũ bỏ hoang thành nhà tranh tre lá, thành vách liếp tre mái tôn, nay thành vách gạch mái tôn, tương đối cao ráo. Tạm đủ chỗ cho 38 trẻ học. Không có trường này thì trẻ bỏ học ở rẫy, vì trường ở ngoài đường và cách đó khoảng 10km. Thầy giáo là một giáo viên cấp I về hưu non từ 1980 và nhà ở ngoài lộ nhưng có rẫy ở trong này. Làm rẫy bị trẻ phá quá nên bàn

với nhà chùa mở lớp học tình thương, tự nguyện dạy miễn phí để trẻ đến lớp và bớt ra rẫy ... lượm đồ, hái trái và phá cây một cách vô tư theo bản năng trẻ con.

Hiện nay, Chú và các bạn đồng ý với Thầy là xin hỗ trợ làm sân tráng xi măng (hiện nay là cát : nắng bụi, mưa lầy). Cũng mong có vài cái xích đu, cầu trượt và một cái bập bênh, giống như các nơi Chú đã giúp trước đây. Hàng rào hiện nay là trụ gỗ, xi măng giăng kẽm gai để ngăn trâu bò vào sân trường. Nếu được thì xây thêm tường ngăn thêm được gà, heo, chó ! Các khoản này tốn tổng cộng 1.500US-2.000US tùy số lượng và chất lượng vật liệu.

Sau cuộc khảo sát này, cả nhóm đi thăm một chùa Văn Nghệ do một Sư nghệ sĩ có tên Pháp danh là Thích Tâm Tuệ, nghệ danh thi sĩ là Đình Hồi Tường, ở LaGi (Hàm Tân). Nơi đây có vườn thơ, vườn cỏ vật, Tiếc rằng ôngThầy lại về Saigon nằm viện vì bệnh !

Ngày 19-02-2012, Chú lại cùng nhóm “bầu cua cá cộ” đi về phía Bà Rịa – Vũng Tàu. Một chuyến “đề-lô” mới.

5 trong số 12 thành viên nhóm “Bầu Cua Cá Cộ”

Khởi hành 6 giờ sáng ở nhà Chú. Lần này tham gia có thêm thầy Ngô Hưng Đan – năm nay Cụ 83 rồi đó - và 1 cô HS + 1 khách mời. Chú là Trưởng đoàn và em Bích là ... Thủ kho. Đón nhóm Lê Khanh-Hàm Anh (bạn Kiều Chi đó !) rồi nhóm 12 người đi du khảo thêm hai nơi. Nơi dừng chân ăn sáng là Chùa Diệu Pháp (Hố Nai 3) cách Saigon 45km. Chùa này Chú hội duyên từ 1998 và là một trong các khách quý của Chùa. Đã cùng Chùa đi từ nhà tiếp khách là một tấm bạt bốn góc buộc lên 4 thân cây, nay trở thành một cơ ngơi khang trang. Toàn bộ “vết tích” tranh, tre, lá, sà tre ghép nay không còn. Chùa thêm một cơ sở ở DãNông nuôi trẻ lo71ncho đi học và về ... làm rẫy. Nơi này chỉ nuôi trẻ dưới 6 tuổi và đặc biệt có 8 trẻ còn nằm nôi. Có 1 trẻ đầu to do úng thủy não. Không cần giúp thêm vì Chùa tự túc đầy đủ. Bánh xèo no nê, chụp ảnh kỷ niệm ... phủ phê. Sang bên cạnh tham quan “Xá Lợi Thất” của Thầy Đồng Bồn (vốn gốc từ Chùa chính Xá Lợi nên khiêm tốn hơn phải thêm chữ “Thất” là nhà nhỏ cho đúng ... lễ độ). Cả khu này gọi là G7 do nhóm 7 người hùn với Thầy mua chung. Trong G7 có chị Đàm Ngọc Thanh –

HS 12 Hưng Đạo năm 1972 nên mời... cả xe đến tham quan. Tĩnh lặng và êm đềm ...

Rời ấp Tân Cang, lại lên đường về Bà Rịa-Vũng Tàu. Đến km67, quẹo vào hẻm đất để đến thăm Chùa Cô Thủy. Chú mới biết Chùa này khoảng 1 năm nay do nhóm cô Xuân Hy giới thiệu và mới đi thăm 2 lần. Chú có đóng góp chút ít vì chưa thuộc đối tượng chính của Chú. Quá nặng gánh rồi !

Sư cô Thủy

Với gợi ý của Cháu và cũng thêm ý của nhóm Xuân Hy, Chú tìm hiểu về Chùa Cô Thủy. Đúng là một tịnh xá không tên có từ hơn 50 năm trước do một Sư Nam Tông trụ trì. Cô Thủy vốn là một học sinh cấp III ở Tân Bình, có lẽ học ở trường Nguyễn Thượng Hiền thì phải (chú chưa tìm hiểu thêm). Tốt nghiệp 1979-80. Đậu Đại học Y Saigon. Học 2 năm thì bỏ học và theo Thầy về Chùa này tu và Thầy có nuôi mấy bệnh nhân tâm thần nên cô săn sóc họ. Thầy viên tịch thì Cô quản lý luôn chùa và nuôi đám trẻ lần lần tăng thêm. Hiện nay 29 nhân khẩu chia ra : đi học cấp I, II, III : 6 cháu. Cho đi học Cao đẳng : 1 cháu. Tâm thần lớn, nhỏ : 10. Chưa đến tuổi đi học : 4. Có 1 trẻ bị sứt môi, hở hàm ếch bỏ vào chùa 1 tháng tuổi nay đã 4 tháng, tức là Cô phải nuôi 3 tháng. Khi hỏi cần giúp đỡ xây thêm chỗ ở, Cô Thủy từ chối liền và cho người dẫn đi xem nơi ở của mọi người. Cô không muốn xây dựng thêm vì sợ phải nuôi thêm thành viên mới. Chú xem thì thấy đúng là một gia đình – chia nhau phần ăn và nơi ở - chứ không quy mô như một trại mồ côi. Cô Thủy đem cái tâm nhân đạo của một người mẹ nuôi các con của mình, chứ không muốn là một giám đốc viện Dục Anh như các chùa nuôi trẻ mồ côi hiện nay ! Cô Thủy không nhận tiền gửi qua Bưu điện. Ai giúp đem đến tận nơi và Cô nói : “Nếu có thể giúp thêm tiền xây hàng rào ngăn khuôn viên

Chùa với đường. Hiện nay đang có người giúp xây móng tường, nhưng còn thiếu vật liệu và thiếu tiền trả công thợ. Nhà thầu xây và nhận tiền sau (các nơi đều vậy).

Chùa Cô Thủy có nhiều trẻ tâm thần ăn, nằm vật vạ nên Chú đề nghị, nếu được giúp, Chú xin Co Thủy làm lại phía trước sân chùa. Nền đất, nền gạch Bát Tràng cũ, cho tráng xi măng và lát gạch men để các trẻ chơi, ngồi và nằm thoải mái ! Chùa không có nơi tiếp khách và Cô Thủy có vẻ ... không quan tâm. Nếu xun được, Chú cũng xin cho chùa này chừng 1.500US đến 2.000US và đến liên hệ với Cô Thủy cho xây dựng – mời nhà thầu đến khoán việc đến khi xong mới giao cho Cô. Nơi này rất khác biệt với các chùa khác !

Một nhân chứng là một em tự nhận là con của chùa từ 3 tháng tuổi nay đã 25 tuổi. Được Cô cho đi học và đỗ bằng Kỹ sư, đang làm việc ở nhà máy Thép gần đó. Chủ nhật về chùa giúp Cô quản lý các em. Cô Thủy cũng giới thiệu như vậy. Internet của chùa do Cậu này thiết lập.

Đến Chùa Từ Ân lúc 11g30. Nơi này cũng là một điểm khảo sát quan trọng.. Không biết nhân duyên nào mà Pháp Tâm tôi (là Chú) tới Chùa này từ hồi mới chỉ là một ngôi chùa nhỏ, mái tôn, tường gạch thấp lè tè như ngày nay vẫn vậy. Ngoài sân là cát trắng, sau chùa là bãi đất còn trống và một nhà lá nhỏ làm nơi ở cho mấy cháu nhỏ, một bếp ăn cũng mái lá. Đợt sửa đầu tiên (mà Chú biết) là tôn-hóa mái nhà bếp do mái tôn cũ của nhà Hoàng – Hiệp thải ra khi cải tạo. Mua thêm đất cũng có công sức của Thầy Phú, em Mai Dung và Bích Hậu. Rồi sửa nhà bếp thành một phòng xây tô, cửa kính sát bếp cũng có công góp của Mai Dung ... Học phí, tập vở cho trẻ có phần của Chú (Pháp Tâm) chút ít và chủ yếu là nhóm Nguyễn Đình nhà mình !

Trước Tết, 21 tháng Chạp nhóm Xuân Hy rủ đi thăm 10 chùa ở quanh Đại Tàng Lâm trong đó có Từ Ân thì Pháp Tâm bị bệnh và bận việc nên chỉ gửi quà và học bổng cho các trẻ 6 chùa. Thâm tâm vẫn nghĩ rằng, nơi nuôi trẻ Từ Ân quá tải và Sư cô Minh Hải trụ trì sẽ đuối sức. Chỗ ăn, ở chỉ chứa 30, 40 trẻ kể cả sa-di mà con số đã lên tới 80 và hơn nữa ... Khi có lời hứa “Sẽ có tiền” thì Pháp Tâm và nhóm Xuân Hy đều nghĩ : “Phải giúp Từ Ân xây thêm chỗ ở cho trẻ”. Điều dễ thấy là quanh Từ Ân có nhiều khu công nghiệp nên sẽ có nhiều trẻ ra đời ngoài ý muốn của các cặp công nhân trẻ không muốn có con mà vẫn có, có rồi không có khả năng nuôi nên đến gửi, gửi không được thì bỏ lại chùa một bị cói có đứa trẻ ở vườn chùa ! Ai nuôi trẻ đó ngoài

Sư Cô Minh Hải ! (Quả vậy, ngày 19/02/12 các bạn được mời tham quan 13 trẻ sơ sinh, trong đó có 1 cặp song sinh rất ngộ !).

Cặp song sinh

Với ý định sẽ sử dụng món tiền “được hứa” giúp Từ Ân thì ... Một chuyện lạ, một đại duyên, đại phước, đại hạnh (có thể cũng là đại bất hạnh) xảy ra ... Ngay sát đường, phía bên trái chùa, một căn hộ bề thế 10 phòng đang xây dựng. Chú Phúc, tài xế thân của nhóm nói ... đây là trụ sở chính quyền ! Pháp Tâm thì nghi là của Chùa. Quả nhiên, sau khi thăm hỏi Sư cô Minh Hải thì được biết : “Chùa được cúng dường và đang xây dựng. Chỉ vào thùng Phước Điền góp công đức xây dựng nhà cho trẻ, Cô nói còn quyền thêm vì công trình lên tới 3 tỷ VNĐ, tương đương 143.000USD ! Xây dựng là vậy, còn bàn ghế, tủ giường cho 100 trẻ.

Hiện nay là 77 nhân khẩu : 8 người lớn khuyết tật và già, 13 con nít nằm nôi, còn lại là trẻ tự sinh hoạt được, trong đó có chừng 20 trẻ đi học cấp II, III ... Với số “tiền hứa” nếu hỗ trợ Sư cô thì có lẽ chỉ gom được vài bộ bàn ghế !

Hoài An ơi ! Các chùa xa thì nghèo lắm, nhưng các nơi này không có khả năng nuôi trẻ như những Chùa đã có truyền thống ở miền Nam, gần ánh sáng mặt trời. Mọi trợ giúp, từ xây dựng trường, nhà, cầu đường đều phải qua MTTQ và UB xã. Chỉ có các báo có thể mạnh như Tuổi Trẻ, Thanh Niên, Công An ... mới có điều kiện thực hiện. Mình có tiền cũng phải qua xét duyệt đấy !

Chú Hoạt chỉ giúp Học bổng cho trẻ nghèo hoặc trẻ mồ côi thông qua các vị sư hoặc người tin cậy giới thiệu nên coi như “ẩn danh”. Làm việc thiện không phô trương mới chính là on đường Phật dạy : vô nhân, ngã, chúng sinh, thọ giả.

Toàn bộ ý của Chú đã bày tỏ. Hoài An và bạn có muốn nhờ tay Chú chuyển thì hiện nay chỉ cần như vậy. Về học bổng thì càng nhiều càng tốt vì ngày nay giá sinh hoạt gấp 2 gấp 3 lần năm 2005 mà trợ cấp của Chú vẫn như cũ nên quá ít. Có thêm thì cho thêm mỗi cháu chút chút.

Lan man nhiều rồi, Chú chấm dứt.

Chúc Hoài An và gia đình sức khỏe, may mắn và Trời Phật hộ trì.

Chú Hoạt